

EL CASTELL DE BOU NEGRE

Una fortalesa inexpugnable

“Quan les tropes de Jaume I amenaçaven la població, els homes útils de tota la comarca es van refugiar en Bou Negre. Assetjada la fortalesa, van ser útils les temptatives de força fins que en una nit fosca, recollides més de mil cabres salvatges, van ser emboladas amb estopa i resina, obligant-les a anar en determinada direcció. Els refugiats que van veure grimpar tantes llums per cortaduras i verticals, creient-se perduts, alguns van buscar una mort heroica i els altres es van despenyar per les cortaduras.”

**Ayuntamiento
de Argelita**

C/ Honorato Ros, 9 Tel. 964 61
21 39

Correo electrónico:
info@argelita.es

/ayuntamientodeargelita

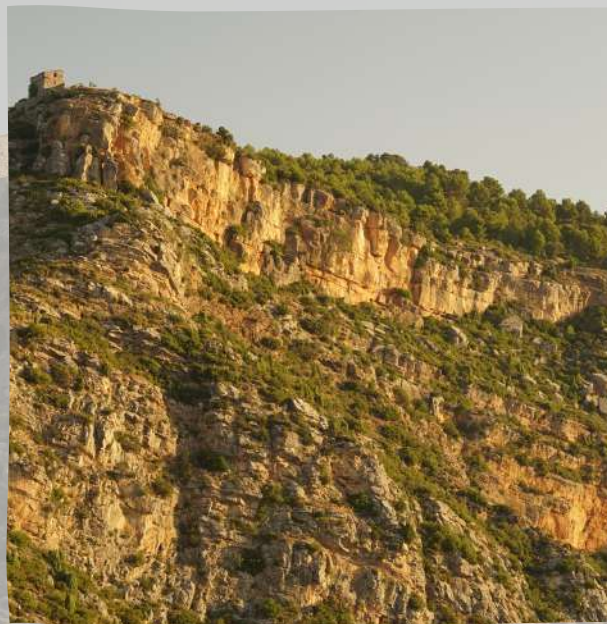

@ayuntamientoargelita

www.argelita.es

Localització

Aquesta fortificació està situada en una alta muntanya en el límit dels municipis d'Argeleta i Lluçanet, en el parapet rocós que sobreix de l'estret que forma el riu Villahermosa abans d'arribar a la localitat, a 748 metres d'altitud.

Antecedents Històrics

El Castell de Bou Negre va ser el castell dominant sobre una àmplia zona del territori, que incloïa nombrosos pobles. No obstant això, no és possible precisar la data de la seua construcció, si bé és cert que ja s'esmenta la seua existència en documents del segle XII.

Va tindre una clara relació amb el nucli andalusí d'Argeleta en època islàmica i, al llarg dels anys posteriors a la reconquesta, el castell de Bou Negre, apareix en referències documentals.

No obstant això, molt prompte va deixar de ser utilitzat, coneixent-se algun esment del mateix a la fi del segle XIII, com la de Zeit Abu Zeit (antic governador àrab de València) en el seu testament a l'octubre de 1262.

Ja en el segle XIX té lloc una transformació de la superfície, a causa de la reocupació del lloc, amb la construcció de masies i corrals, a més de la remodelació de terrenys per a ús agrícola.

El Castell

Dins del patrimoni de la localitat d'Argeleta podem trobar, com a Bé d'Interés Cultural, el Castell de Bou Negre.

El recinte d'aquesta obra medieval, delimitat per estructures defensives, és un dels més grans de la província. Juntament amb aquestes estructures, uns grans escarpes van fer d'aquest lloc una fortalesa infranquejable.

Entre les seues construccions, podem trobar una torre en la part més elevada. Aquesta fortificació, lleugerament rectangular, va ser erigida a base de pedres de grans dimensions. Les muralles, pertanyents al període musulmà i realitzat en encofrat de morter, defensaven una superfície de 15 hectàrees. Es pot observar que, en alguns dels punts que les componen, es comptava amb merlets en la seua coronació i amb una sèrie de torres amb xicotetes sageteres abocinadas. Finalment, l'existència d'aljubs i pous a l'interior del recinte, ens porta a considerar que es tractava d'un emplaçament amb un clar valor estratègic per a resistir atacs enemics.

